

המביא גם פרק שני גימין

עין משפט
נר מצודה
יז:

מסורת הש"ס

לקמן פו. וש"י. ב) (דף
א. ג) ס"א לילה (ד) ס"א
דס אותה לילה. ה) ז"א
שון המוס', ו) במהרש"ל
כאן נעשה שכתב דא"ח
במקום דלית,

גליון הש"ס

בשלב זה צ"מ ד' מו
ונהימך: תוס'
ה אימך וכו' בשעת
הפחת. עין נכ"כ דף קמו
יב ונחמ' שם ד"ה
נחמ:

הגהות הב"ח

(תשוב' ד"ה עד וס' לא
מסני מידי דמי:

תגיות מהר"ב

רנשבורג
[גמ' ור' יוחנן מ"ט
אמר כדים לקיש קסבר
לכבל סירות עד שעת
זוה. ע"י ב"ב דף קמז
יב חול"ה נכנס אחריה
וכ']

לא שפית. ולא חשו בה רבנן: עד שפס נסיה. ילכך זמן מביט
 גט לא מהי מידי דכי אחיז למיטרך בעיז לחמוי קסדי אימת
 מטא גיטא לידה: מאוס הכי מכשר ר' שמעון. בנט מוקדם
 כדאמר לקמן) קסבר ר' שמעון כיון שזמן עיני גרסה שזיזין
 פירות הלכך לא אחיז למיטרך

יוחנן מאי טעמא לא
יש לבעל פירות עד
יריש לקיש משום הכי
רבי יוחנן מאי טעמא
רבי יוחנן אליבא דר"ש
אליבא דרבנן בשלמא
בא בין רבי שמעון
מאי איכא בין רבי
עזת כתיבה ועד שעת
והא איפכא שמעינן
מוציאין לפירות רבי
בה וריש לקיש אמר
אמר ליה אביי לרב
ואם ניסת הולך כשר
נתן אתה "דלכתחילה
ידיה ויהיביה ניהלה
לא חיישינן כתוב בו
בת מאי אמר ליה
במים בתקנתא אהנו
דבתריה דאי לא
זי דיע' אי מצפרא אי
קמיה וליומא דבתריה
נוע דקמיה ולשבו
כינא לרבא כתיבה
ואותביה

יוחנן ורש לקס: ג' גיטין פסולין. ואחד מהם יט' עליו עדים ואין
 בו זמן ומזן דאס ניסא הולד כשר כיון דאי עבד שפיר דמי: מה
 הועילו חכמים בנקנסתם. משום דאם אחוזו ומשום פירות: אהנו
 לנכסיה לא סינעא. וכוון דהכי הוא אי צעי לכחז גט צלא זמן
 לתפות על בת אחוזו. או למכור בפירות לא כתבו ליה כופרי הדינים
 ולא חתמי עליה סהדי: גוייה לזמן ויבטיח ניהלה. לאחר שכתב
 זמן חתמו כדי לתפות על בת אחוזו או למכור בפירות ויבטיח ניהלה
 ואמר דגט שאין בו זמן אס ניסא הולד כשר וכשמוציאנו הרי היא
 בחזקת הורגתה וזמן מיקטלה מה הועילו חכמים בתקנת: לרמאי לא
 חיישיין. לרמאות מה שהוא יוכר ונגלה לא עבדי חזקת דעבדי ולא
 חשו רבנן להכי: כפוב כו. וזמנו כשזע פלוניט של יוכל ולא כתב
 איהו שנה או כתב שנה ולא כתב חדש או כתב חדש ולא כתב שנה או
 כתב שנה ולא כתב יום מתי: א"ל כשר. לכתחילה: מה הועילו חכמים
 בנקנסתם. הא לא ממעני למלכתחיה ניהלה: לזעוב דקמיט. שאס
 וינתה מיכרב: ולשעוב דכחריב. לפירות שאס ימכור כשר חותיא
 גיטו ותגנס. ואי אפשר לפרש דלשעוב דקמיט אחי לפירות שלא
 מערפס מלקוחות דכלאו זמן נמי לא טרפס דידה על התחמוה עד
 דמייתה ראיה דכתב גירושין וצין ולשעוב דכתבא לא מהי לזנות
 דלא חיקטול דכלאו זמן נמי לא מיקטלה דספק נפשות להקל:
 ואותויה

ליה דמשי אגטין הבאין ממדינת הים ואת' ואתאי כושבין גט
אמר מר אבה הכריזה יתן לה דלא מקדים פורענותא לנפשה דמשי
מכריזה פירוש "מעתה חתמים: דיי"ה אומן ויהיבה מאי ב"ה.
משום דהא געבד ונחמיא גי' דידה מחקה ליה פירא' אי הכי גירושין
ט' דאי מחקה ליה קטלינן לה דמוקמינן לה בחוקת אשח אשח אשח"ג
קון וזמן אי מחקה ליה מוקמינן לה בחוקת אשח אשח אשח וקטלינן לה דהא
בחקתאם ודוחק לומר דלא פריך הכא אלא למאן דלחמ דמשי פסיר
הביד עליה שחא מגורשין ולכן יראה למחוק האומן כי סבורה שיפסול
לומר הקדושין חזרו ליה ויהיב ויהיב ויהיב מקודשת ומתקנה ליה לומר:
לעיל דגבי כתב חדש שבת כיון דהאני לקמייה לא חיישי' לחפזי
מדינן לעיל אבל גבי כתב ואתמהי בדיקסיה וגיטין הבאין ממדינת
מן נגורשה וכן נכתב ביום ונחתם בלילה פסול אשח"ג דהאני לקמייה:
ואתמהי

היה שבוע כחדש אי נמי בשבוע פלגית ולא פירש באיזה יום א"ל כשר דדוקא שאן ימים ומהדר אחי לשבוע דלקמיה ולשבוע דבתריה דאי לא תימא הכי יומא נמיא מי ה' מ' לשבוע דקמיה שאן ונתה תיחיה ולשבוע דבתריה לפיכך שאן ימכום תצרא

זנות לא שכיחא. פירוש ונות צעדים ובהתראה לא שכיחא אצל לא בעי למימר דשום ונות לא שכיח דהא בריש תפוצות (דף ג.) תמן שמהא בצולה נשאת ביום הרצעי שאם היה לו טענת בתולים שיקטן לבית דין דהיינו לאקדורי דעתא (סומתסבא דטפי איכא למיחש לשמא חזנה

מלשמה וזמה ועוד דהתם אע"ג דלא
שניה עשו תהנה וזשו שלח תאמר
עליו עולמית ויתפסנה ביהמה אכל
הכל לא חשו לא מחייתם מחיה ולא
מיקטלה כיון דלא שכיח: ע"ד שעת
נתינה. פ' בקונוט' הלך זמן כתיבת
הבג לא מהני (ב) דכי בעינא למיטרף
בעינא לאחיוי סדרי אימת מטא גיטא
לידה אע"ג דבכל שטרות לא גיטא
לבהיא עדים אימת מטא השטר לידיה
ואפי' למחל אדלות ליה עדיו בחסומיו
וכין לו היינו משום דלדידיה אין כותבין
שטר ללוה אלא אלא מלוה עמו דא
מחמתו קיימת דלמחר פ"ק ד"מ
דף ג' (א) הלך כיון שהיה מלוה שם
אמר' שמד מסר לו אכל גט אשה
כותבין לאיש אפי' שאין אשמו עמו
משום שיגואל כמו כל גיטין הנאכל
ממדתה אין אכל קשה לר"י מחל
דלמחר בסוף פ"ק ד"מ (דף י"ט.)
מחל גט אשה בשוק בזמן שסבכל
מזדח וזכיר לאשה וספריך ניהוש דלמח
כותב יתן גיטא ואלא ואלא עד תשרי
ואחל וכן פירי מניסן עד תשרי
ומפקא ליה לגיטא דכתב בניסן ואחיה
למטרף לקוחות שלח קרין ומשיי כי
אחיה למטרף אמר' לה אייתי ראייה
אימת מטא גיטא לידך ואחיה קשה
לה טפי אהיה ברייתא מכלל גיטין

שבעולם אלא משמע דוקא בגט ההנאל דליחטרע נכסיה הא דלמר
יחסיא רחיא איחמ מעט גיטא לידך אכל בכל גיטין אמריין מסתמא
דכיון שנכתב ונחתם ומקור ואומר "והכי פירושו עד שעת חתימה
בדיון דיש לנצל פירות עד שעת חתימה ולא לוטרט לעקן וכן בגט
משום פירות דכדון בן זמן נתי חבלי גיטא גבי"ז או לעדים ויחבנו
ללה שמתחתו יום נתגרשה וא"ת ולר' יוחנן הי"ך כותבין גט לאש
מלכ"פ שאין לשמו עמו יחוס שמה יחבנו גיטין ולא יתן עד חשבי
דכפרי" בפי"ק דב"מ (דף י"ב:) גבי כותבין שטר ללון א"פ שאין מלוה
ועמו וי"ל דגבי כותבין שטר ללוה פריך משום דלמאן דקייץ בלגעה
יחסיא ר"ל לחוס שאליו וכן נראה לו בלגעה יסבירו דקייץ משום
לו משמע חתימה אכל גט תריך עדי מסירה ואפי' לר' מאיר נדלמר
ועדי חתימה דכתי' ואמר ר"ת דבעינן עדי מסירה דלחין דכר
שבערבו פחות משנים וגם מפרסמין להוציא קול שהיה פנויה וידעו
לשקוחות שלא נתגרשה וכן הכתובין ויאמר לו אימי רחיא איחמ כו'
ומיחו בתשלם עד לאשמו דשמתנין ליכא למיחש לרבי יוחנן למידי
אלא משום פירות ולא משום שמה יחפה דכיון שרואים זמן הכתיבה
קודם המסירה קלא אית ליה דכאמר בקמורן אגיטין הבאין ממדינת
ירושלם וא"ת נכתב כיוס ונחתם בגילה אמאי פסול אית ליה קלא
היי"ל דלא שייך למיחש קלא אית ליה אלא כשמגרשה ע"י שליח אית
ונכתב כיוס ונחתם בגילה ש' לחוס שימור ליה בעלמא בלגעה לחסות

עליה ולהכי לא מצי לשנויי גבי כתביה ואותביה נכסמיה דקלא א"ל
לארס ליתוס שמה מזהו וימן לה' צנונה אר"י לחפות עליה וי"ל דמסמ'
דמקורן גבי כתביה ואותביה נכסמיה: **אפ"ר**. ריש לקיש אמר משמעון
והוא דכסר ד' חסין (ינמול לא) גבי מפני מה לא חתקין זמן בקידוש
ונמי יומא הכי ומשני הלאה דידה קאמי לא כמו שפירש שם נבדוק
דאי לא חתקין זמן מצי לחפוי עליה דמספיקא לא קטלינן לה השא"ל דר'
הכא משמע דאי גוייה לזמן לא קטלינן לה דקאמר מה הויעיל הכמי
בלא אומר ר"י דהכי פירשוהו חסין הלאה דידה קאמי הגעט נא להלילה
אזן קאל האמת דאי מתקנה יליא לא קטלינן לה הכא לחצוה דידה קאמי
כתביה ואנחיה ב' הכא לא צעי לשנויי דלהכי לקמיה דלאמרי
שקמיה והמניה כ' הדדי יניבו כמו ציומא גופא מ'
שהמניה היא אחר הכתביה חיש'י' שמה יחפה ויחמר שקר שמקודס
ונמי בשנה פלונית של שבת ולא פירש באיזה חדש אי נמי בחדש פלוני ולא פירש ב'
של האי דראבינ ומן כל שדאנא כשר ומה הויעילו חכמים בתקנות פון שאינו מוכיז
אזן אגלי ליתוס דקמיה וליאמ' דכתיביה: וי"ל אהני ליתוס דקמיה ודכתיביה דבבא
אזן אגלי ליתוס דקמיה וליאמ' דכתיביה: וי"ל אהני ליתוס דקמיה ודכתיביה דבבא

כא א מ"י פ"א מלכות
גירושין הלכה בו
מתג עשין ו עושי' אה"ע
סימו קבו סעף א'
כב ב מ"י שם הלכה בו
מתג שם עושי' שם
סעף ח'
כג ג ד מ"י שם עושי' אה"ע
סעף ז'

תוספות רי"ד

תחילה: ירי מ"ט א
אמר ר' יוחנן אמר
לך נזיל ושיחור וז'
תחילת מ"ט א אמר ר'
קסבר ר' יוחנן ש' לבעל
פירות דע שעת (תכבה)
ינחמנה י' ודלגלג י'
כתבה הגט לא מהי דבי
אביה למיפוק תרומת
מטא לאחיו משע שדרי
מטא גטע יורה י'
מטא נשעת תחלה אדרס
דקבר אצ"ר אסחי
לחזי לה ע"פ בחותמי
וכן לה פירות כשנות
לה וכהא דמפרקי משעת
חתימה בחותמי כשנש
להות מתקין ומסבר
שדרי בחותמי וכן לה
דכי נש' אמרין בוי'
דנא טעא חזי פירות
הולק חזן מוריע ואם
קדימה תחילה להחיתה
ה"ל מרקם וסול:
ואם אינש שפיקען לה
דאחתי מאיחתי ומציאן
לפירות ר' יוחנן אמר
משעת חתימה ויר"ל אמר
משעת נתינתו: אפור.
ואמר ר' יוחנן אמר
משעת נתינתו ויר' וקרי'
יר' וי' יוחנן הלכה
ר' יוחנן: א' אבי

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones